Yurt Dışı İşçide USD mi Euro mu?

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	02.07.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/362	2026/6513	TBK 99, MÖHUK 24/1

ÖZET

Cezayir'de çalışan işçinin işe iade sonrası alacakları USD üzerinden ve kur karşılığı TL olarak hüküm altına alınmıştır. Yargıtay, Türk hukukunun zımnen seçildiğini, belgelere göre uygulanan ücretin Euro olduğunu ve yabancı para talebinde aynen ödemeye hükmedilmesi gerektiğini belirterek bozmuştur.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/yurt-disi-iscinin-dovizli-ucreti-aynen-odeme-2026-6513/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2026/362 E. , 2026/6513 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 28. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1299 E., 2025/1549 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 33. İş Mahkemesi

SAYISI : 2024/768 E., 2025/148 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalılar ve katılma yoluyla davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildi.

Davalılar ve katılma yoluyla davacı vekillerince temyiz incelemesinin duruşmalı olarak yapılmasının istenilmesi üzerine, işin duruşmaya tâbi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 09.06.2026 Salı günü tayin edilerek taraflara tebligat gönderilmiştir.

Duruşma günü davalılar vekili Avukat ... ile davacı vekili Avukat ... geldiler.

Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verildi.

Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin, davalıların ortaklığında yapılan sözleşme gereğince 03.09.2014 tarihinde Cezayir'deki işyerinde çalışmaya başladığını, aşçıbaşı ünvanı ile görevlendirildiğini, iş sözleşmesinin 10.03.2016 tarihinde işveren tarafından haksız ve geçersiz olarak feshedildiğini, açılan işe iade davasında İstanbul 16. İş Mahkemesinin 2016/210 Esas, 2018/382 Karar sayılı kararı ile feshin geçersizliğine ve davacının işe iadesine karar verildiğini, bu kararın istinaf incelemesi ile kesinleştiğini, kesinleşmiş işe iade kararı gereğince işe başlama talebini davalılara bildirdiklerini, işe başlama talebinin davalı Şirketler tarafından kabul edildiğini ancak içerisinde bulunulan olağanüstü Covid 19 salgını süreci nedeniyle çalışmakta olduğu Cezayir ülkesine uçuş yapılamadığı, projenin Cezayir hükümeti tarafından durdurulduğu, fiilî ve hukuki imkânsızlıklar nedeni ile şu an için işe başlatılmasının mümkün olmadığı, projenin işbaşı yapmasını müteakip işe başlama tarihinin paylaşılacağı, Covid 19 salgını süreci sonrası hazırlıklı olabilmek adına vize işlemlerine vakit kaybetmeksizin başlanabilmesi ve gerekli işlemlerin yerine getirebilmesi için 29.06.2020 tarihinde Şirket merkezinde personel bölümüne en az iki yıl geçerli pasaport aslı ile birlikte bizzat hazır bulunması gerektiği hususlarının bildirildiğini, davacının belirtilen günde pasaport aslı ile merkeze gittiğini, istenen evrakları 03.07.2020 tarihinde hazır ederek teslim ettiğini ancak işe başlatılmadığını, sigorta ve sair bildirimlerin yapılmadığını, davalıların işe başlatılacağı izlenimi vererek hiçbir işlem yapmadıklarını ve işe iade kararının gereğini yerine getirmediklerini ileri sürerek iş güvencesi tazminatı, boşta geçen süre ücreti ve diğer haklar alacağı ile kıdem tazminatı, ihbar tazminatı ve yıllık ücretli izin alacaklarının davalılardan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalılar vekili cevap dilekçesinde; davacının, davalı Şirketler nezdinde Cezayir'de yapımı devam eden otoyol projesinde çalıştığını, iş sözleşmesinin feshi akabinde ikame etmiş olduğu işe iade talepli davasını kazandığını ve bu kararın kesinleştiğini, işe başlama talebini ilettiğini, davacının işe başlama talebinin davalı Şirketler tarafından kabul edildiğini, davacının 29.06.2020 tarihinde Covid 19 salgını sonrası döneme hazırlıklı olabilmek adına, vize işlemlerine başlanabilmesi ve gerekli iş ve işlemlerin yerine getirebilmesi amacıyla davalı Şirketlerin nezdinde davet edildiğini, davacının davete icabet ettiğini, davalı Şirketlerin personel departmanı tarafından işlemlerine başlandığını, davalı Şirketlerin samimi olmadığını iddia ederek evraklarını geri aldığını ve huzurdaki haksız ve mesnetsiz davayı açtığını, işe iade yükümlülüğüne sahip adi ortaklığın ifa etmekte olduğu tek işin davacının da çalışmış olduğu Cezayir'deki PTO projesi olduğunu, adi ortaklık şeklinde yurt içi veya yurt dışında başka proje bulunmadığını, Nisan 2020 tarihi itibarıyla daha önce sayısı 800'ü bulan Türk personelin özel uçaklarla özel izin alınarak Türkiye'ye tahliyesinin sağlandığını, Cezayir ülkesinin Mart 2020 tarihinden itibaren ülkeye kara, hava ve deniz yoluyla girişin tamamen kapattığını, gelinen noktada davacının işe başlatılması konusunda hukuki ve fiilî imkânsızlıkların olduğunu, PTO projesinin tüm çalışanlarının Nisan 2020 tarihinden beri Türkiye'de olması nedeniyle projenin yeniden başlayamadığını, davacının fiilî ve hukuki imkânsızlıklar nedeniyle işe

başlatılamadığını, davacıya çalıştığı dönem boyunca yapılan ödemelerin tamamının Euro olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davalı taraflarca davacının işe iade başvurusunun kabul edildiği belirtilmişse de yasal bir aylık yasal sürede davalıların davacıyı işe başlatmadığı, davacının davalı adi ortaklık bünyesinde 03.09.2014-10.03.2016 tarihleri arasında ve 4 aylık boşta geçen sürenin eklenmesi ile 1 yıl 10... gün çalıştığı, tüm dosya kapsamına göre geçersiz fesih tarihi itibarıyla aylık ücretinin 3.280,00 USD olduğu ve talep konusu işçiliği alacağı taleplerinin yerinde olduğu gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; İlk Derece Mahkemesinin vakıa ve hukuki değerlendirmesinde usul ve esas yönünden kanuna aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Davalılar vekili temyiz dilekçesinde;

a. Somut olayda hukuki ve fiilî imkânsızlık hâlinin mevcut olduğunu,

b. İşe iade yükümlülüğüne sahip adi ortaklığın, adi ortaklık olarak ifa etmekte olduğu tek işin davacının da çalışmış olduğu Cezayir'deki PTO projesi olduğunu, müvekkili Şirketlerin, adi ortaklık şeklinde bir arada olduğu yurt içinde ya da yurt dışında başka bir proje bulunmadığını, bu durumda, kesinleşen işe iade davasında verilen karar uyarınca davacının işe başlatılması yükümlülüğünün Cezayir'deki PTO projesi ile sınırlı olduğunu,

c. Davacının işe davet ihtarında açık ve net bir şekilde ifade edildiği üzere, işlemlerin tamamı Covid 19 salgını sonrasında daha fazla vakit kaybetmeden gerekli evrakların hazır edilmesi ve yurt dışına gidilmesi amacını taşıdığını,
d. Cezayir ülkesinin Mart 2020 tarihinden itibaren ülkeye kara, hava ve deniz yoluyla girişi tamamen kapattığını, ayda 1 kere özel uçakla ülkeden dışarıya insan transferi sağlandığını, ancak kesinlikle başka bir ülkeden Cezayir'e girişe izin verilmediğini, ülkenin tamamen karantina hükümlerini uyguladığını,

e. Hükme dayanak teşkil eden bilirkişi raporunun yıllık ücretli izin alacağı hesaplamasında dosyada mübrez "Cezayir çalışma prensipleri"ni esas aldığını, bu hâlde diğer kalemler açısından da Cezayir çalışma prensiplerinin esas alınması gerektiğini,

f. Davacının ücretinin Euro olduğunu ve farklı bir para cinsinden hüküm kurulamayacağını,

g. Hesaplamaların net ücret üzerinden yapılması gerektiğini,

h. Tanıkların dinlenmediğini ve deliller toplanmadan karar verildiğini ileri sürmüştür.

2. Davacı vekili katılma yoluyla temyiz dilekçesinde;

a. Alacak taleplerine Euro cinsinden hükmedilmesi gerekirken USD olarak karar verilmesinin hatalı olduğunu,

b. İlk Derece Mahkemesi tarafından yabancı para cinsinden hükmedilen alacakların ödeme günündeki ... Bankası döviz kuru üzerinden Türk Lirası karşılığının ödenmesi şeklinde hüküm kurulmasının yerinde olmadığını ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, iş sözleşmesine uygulanacak hukuk, aylık ücret miktarı, davacının işe iade sonrası alacaklara hak kazanıp kazanmadığı ve hesaplanması noktalarında toplanmaktadır.

1. 5718 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun'un 24/1 hükmüne göre maddesinin birinci fıkrasına göre hukuk seçimi, taraflarca açıkça yapılabileceği gibi zımni olarak da yapılabilir. Yabancılık unsuru taşıyan bir iş sözleşmesinin varlığı karşısında, Türk hukukuna göre açılmış bir davada davalı tarafça en geç cevap dilekçesi ile yabancı hukukun uygulanması gerektiği yönünde itirazda bulunulmaması yahut en geç ön inceleme duruşmasında tarafların hukuk seçimi konusunda anlaşmamış olmaları durumunda uyuşmazlığa uygulanacak olan hukukun Türk hukuku olarak zımnen seçilmiş olduğunun kabulü gerekir. Buna göre somut uyuşmazlığa Türk hukukunun uygulanmasında bir isabetsizlik bulunmamaktadır.

2. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre tarafların aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

3. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 99. maddesi uyarınca; borç ülke parası dışında başka bir para birimiyle belirlenmiş ise ve sözleşmede aynen ödeme veya bu anlama gelen bir ifade bulunmadıkça, borcun ödeme gününde ödenmemesi üzerine alacaklı, bu alacağının aynen veya vade ya da fiili ödeme günündeki rayiç üzerinden ülke parası ile ödenmesini isteyebilir. Dolayısıyla, borcun ödeme gününde ödenmemesi üzerine alacaklıya tanınan seçimlik bir hak söz konusu olup yenilik doğurucu nitelikteki talep hakkını kullanan alacaklının artık bu tercihinden dönmesi mümkün değildir.

Somut uyuşmazlıkta davacı taraf dava dilekçesinde, ücretinin USD para birimi üzerinden kararlaştırıldığını belirterek dava konusu alacakları USD olarak talep etmiş ve ıslah dilekçesinde kesinleşen işçilik alacağı dosyasında davacının ücretinin Euro olarak tespit edildiğini de belirterek alacak taleplerini Euro cinsinden talep etmiştir. Davalı taraf ise davacının ücretinin Euro para birimi üzerinden olduğunu ve bu şekilde ödendiğini savunmuştur. İlk Derece Mahkemesince davacının dava konusu alacakları USD olarak hüküm altına alınmıştır.

Dosya içerisinde yer alan 04.09.2014 onay tarihli "Yurt Dışı Hizmet Akdi" başlıklı Türkiye İş Kurumu tarafından onaylanan yurt dışı iş sözleşmesinin 6. maddesinde ücretin aylık üzerinden 3.280,00 USD olduğu belirtilmiştir. Sözleşmenin "İkinci Sözleşme" kenar başlıklı 15. maddesi "Taraflar arasında ikinci iş sözleşmesi, bu sözleşmedeki hakların sınırlayıcı olmamak koşuluyla imzalanabilir. İki sözleşme arasında fark olması hâlinde işçinin lehine olan hükümler uygulanır." şeklinde düzenlenmiştir. Taraflar arasında 16.08.2015 tarihinde imzalanan belirsiz süreli iş sözleşmesinin 10. maddesinde ise aylık net ücretin 2.000,00 Euro olduğu yazılmıştır. Ayrıca 16.06.2014 tarihli aşçıbaşı görevi ile işe başlama aylık ücretinin 2.000,00 Euro olarak belirtildiği işe alma emri, Euro cinsinden tanzim edilen ibraname ve banka kayıtlarının mevcut olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda taraflar arasında anlaşılan ve uygulanan ücretin Euro olduğunun kabulü ile davacının dava konusu alacakları USD olarak talep edemeyeceği açıktır. Ancak dava dilekçesinde alacakları yabancı para biriminden talep etmesine göre, talebinin Euro olduğunun kabulü ile dava konusu alacakların değerlendirilmesi gerekli iken yazılı gerekçe ile davacının ücretinin USD olduğunun kabulü ile alacakların hüküm altına alınması hatalıdır.

4. Davacının işçilik alacağı taleplerini yabancı para biriminden talep ettiği nazara alındığında; İlk Derece Mahkemesince talep edilen alacakların yabancı para biriminden ve aynen ödeme şeklinde davalıdan tahsil edilmesi yönünde hüküm kurulması gerekirken, ödeme günündeki ... Bankası döviz kuru üzerinden Türk Lirası karşılığının ödenmesine karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Davacı yararına takdir edilen 40.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin davalılara müştereken ve müteselsilen yükletilmesine, davalılar yararına müştereken takdir edilen 40.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin davacıya yükletilmesine,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgillere iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, 02.07.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.